

Erikoisnumero Ruska

Hännänhuiskutus [Tere!]

Olen kirkkokoira Ruska ja sain Kirstiltä luvan kirjoittaa teille oman tarinani. Elämä onkin aika seikkailu! Marraskuussa tulee jo kaksi vuotta siitä, kun löysin oman ihmiseni Kirstin ja päädyin samalla lähetystyöhön Viroon.

Olen kotoisin Etelä-Venäjältä. Asuin isossa kaupungissa nimeltä Volgograd. Elin muistaakseni aika onnellista kotielämää, kunnes jotakin hirveää tapahtui. Kun eläinsuojeluyhdistyksen vapaaehtoiset löysivät minut, olin kuljeskellut kadulla jo jonkun aikaa. Olin pieniin päin, likainen ja takkuinen. Voitko kuvitella, minut vietiin Moskovaan asti tarhalle, jossa oli paljon meitä kodittomia koiria. Lääkäri arveli, että olin silloin kolmevuotias. Passiin kirjoitettiin nimeksi Katja ja syntymäajaksi 1.5.2017. Minut steriloihin, sirutettiin ja piikitettiin. Pitkä takkuinen turkkini ajettiin lyhyeksi ja näytin kai vähän snautserilta. Oikeasti olen ihan ikiomaa rotua.

Oli marraskuun alku ja matka jatkui taas. Pääsin rahtikyydillä Tallinnaan ja sieltä sijaiskotiin odottamaan omaa ihmistä ja

kotia. Parin viikon päästä tuli Kirsti. Se oli huomannut kuvani Facebookissa ja sanoi haaveilleensa koiraystävästä jo jonkin aikaa. Se vaikutti ihan luotettavalta ihmiseltä. Istuin koko ajan sen edessä ja annoin rapsuttaa itseäni. Kun se lopetti, katsoin silmiin ja annoin tassua.

Kirsti lupasi ottaa minut ja tuli hakemaan vielä samana iltana. Matkustin sen auton tavaratilassa ja katselin koko matkan ikkunasta ulos, vaikka oli sateista ja pimeää ja hirveästi autojen valoja. Kirstin kotona oli kaksi huonetta. Ne oli nopeasti nuuhkittu, jonka jälkeen hyppäsin sohvalle, käperryin kerälle ja nukahdin. Olin tullut kotiin!

Kirsti vaihtoi minulle nimeksi Ruska, kun silloin tavatessamme oli vielä maassa syksyn lehtiä ja minullakin on vatsapuolella vähän ruskan sävyjä. Kihartuva turkkini on pehmeä ja kasvaa nopeasti. Kesäksi Kirsti ajaa sen lyhyeksi. Juuri nyt joudun käyttämään liiviä, sillä kyljestäni poistettiin joku patti. Kirsti ompeli minulle heijastinliivin. Aika hieno syysasu, vai mitä!

Tältä näytin, kun minut löydettiin.
(kuva: Koduotsivad kutsud Venemaalt FB-sivu)

Terveiset Tallinnasta!
(kuva: Liisa Rossi)

Lempipaikkani kotona on sohva - katselen ulos ikkunasta tai nukun.

Viikon hymy 😊 Kadulla pieni lapsi pani merkille Ruskan heijastinliivin ja kommentoi äidilleen:
"Äiti katso, koira on töissä!"
"Мама сматри, собака работає!"

Kirstin kiitos- ja rukousaiheita

- Olimme molemmat Ruskan kanssa äskettäin pikku leikkauksessa, kumpikin onnistui hyvin.
- Pavel on 1.9. alkaen virallisesti Viron kirkon pappi! Rukoillaan vielä johdatusta ja lisätukea palkkaukseen.
- Venäjänkielinen pyhäkoulu ja partio käynnistyvät näinä päivinä, rukoillaan näiden uusien alkujen puolesta!
- Rukoillaan, että uusi kieli tarttuisi Pavelille, Ninalle ja maahan tulleeille ukrainalaisille. Itse yritän skarpata venäjän kielen oppimisessa.
- Karl-Samuel Saitajoki on tulossa lokakuun alussa KV-linjan kautta vapaaehtoiseksi kesään asti. Tehtäviä on kaavailtu sekä Lasnamäellä että Tallinnan ruotsalaisessa srk:ssa.
- Ukrainalainen Alla pyysi rukousta sairaan äitinsä Valentinan puolesta.
- Energiahintojen nousu aiheuttaa monille pelkoa toimeentulosta.
- Lähdän Ruskan ja ystäväni Tiinan kanssa mökille syyslomalle 18.-25.9.

Olen tosi aamu-uninen ja annan Kirstinkin nukkua ihan niin kauan kuin nukuttaa. Yleensä nouden sängystä silloin, kun kuulen Kirstin tarttuvan omaan ruokakuppiini. Silloin kipaisen keittiöön. Syödä saa, kun olen istunut ja antanut tassua ja Kirsti on siunannut ruuan. Ruuan jälkeen jatkan vielä unia sohvalla.

Harrastan tuijottelua ja oksien silppuamista. Kuljemme Kirstin kanssa paljon lähikortteleiden ympäri, mutta erityisesti pidän joenrantapoluista, joilla saan usein juoksennella vapaana. Minulla on useita koiratuttuja, joiden kanssa on kiva vaihtaa hajuja. Esimerkiksi naapurikadun Maša, joka on myös tuotu Venäjältä. Ja pihassa on naapurin Helin kissat, joiden kanssa tuijottelemme toisiamme ja välillä vähän nuuhkimmekin.

Minulla on valjaissa ristinmuotoinen heijastin. Siitä ihmiset bussissa, puistossa tai tapahtumissa näkevät, että olen kirkkokoira. Hauskaa, että ihmisten on helpompi jutella koiralle tai koirasta. Taidan oikeastaan tykätä siitä, että minusta puhutaan. Toisinaan Kirsti kutsuu niitä ihmisiäkin meidän kanssa kirkkoon. Minun puolestani jutelkoot kuinka kauan vaan, istun ja odottelen kaikessa rauhassa. Ja odotellessahan voin vaikka vähän piehtaroida nurmikolla tai lumessa. Jee, odotankin jo talvea ja lunta, että pääsen ottamaan lumikylpyjä!!

Lähdän yleensä Kirsti mukana Lasnamäen seurakuntakodille. Minun tehtäväni on tervehtiä ihmisiä ystävällisellä hännänhuiskutuksella ja olla rapsuteltavana. Kaido-papille annan aina tassua. Uusi Pavel-pappikin on kiva, kun se tervehtii aina minua erikseen. Sen Nina-vaimo vasta kiva onkin, sillä se vei minut pari kertaa lenkille joenrantaan, kun Kirsti oli sairaana. Jumalanpalvelusten aikana torkun yleensä nojatuolissa. Saatan vähän kuorsatakin välillä. Kesällä pääsin mukaan seurakunnan retkelle Saarenmaalle ja tapasin siellä luostarikoiran!

Kirsti on tainnut postittaa minusta aika paljon kuvia somessa ja näissä kirjeissä. Se väittää, että minulla on paljon faneja, joista on kiva seurata minun kuulumisiani. Annan tassua teille jokaiselle! Mukavaa syksyä teillekin, jotka ette erityisemmin piittaa koirista. Enhän minäkään kaikkien hajuista tykkää, vaikka olenkin kova tyttö somettamaan koirien "Hajukirjassa".

Kirsti lähettää paljon terveisiä ja toivottaa turvallista syksyä - Jumalan varassa voi levätä vaikka keskellä aallokkoa! Eipä siis muuta kuin rohkeasti kohti uusia seikkailuja

toivoo Ruska

Voit tukea työtäni

käyttämällä jotakin seuraavista pankkitileistä ja kirjoittamalla viitteen **22208**

Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
FI14 5043 1920 0034 52
Etelä-Saimaan Kansanlähetys
FI24 5620 0940 0400 65
Kymenlaakson Kansanlähetys
FI59 5750 0140 1569 03
Uudenmaan Kansanlähetys
FI48 8000 1501 4822 03
Varsinais-Suomen Kansanläh.
FI39 4309 1520 0011 71
Helsingin Kansanlähetys
FI33 8000 1001 5582 47

Lähehtävät seurakunnat

Sammonlahti, Luumäki, Hamina,
Miehikkälän ja Virolahden kappelit,
Sipoon suomalainen, Hyvinkää,
Olari, Maaria ja Ruokolahti